

ADRA DLOUHODOBĚ POMÁHÁ TAM, KDE JE ŽÍŽEŇ

Voda. Pro nás samozřejmost, pro miliony lidí na světě má cenu zlata. Jedna z největších vodních krizí momentálně panuje v suchem zasažené Etiopii, kde řídí ADRA velký projekt na hloubení studní. Se získáváním vody pomáhají dárci z Česka také na Filipínách. I díky nim se může napít na Panaiském poloostrově okolo padesáti tisíc lidí.

Sucho, při kterém umíraly tisíce lidí

Etiopii spolu s dalšími zeměmi tzv. Afrického rohu postihlo v posledních několika

letech extrémní sucho, které si vyžádalo řadu lidských obětí. Pomoc potřebovalo více než 10 milionů lidí, téměř polovinu z tohoto počtu tvořily děti. Umírala také hospodářská zvířata. „Zdroje vody byly často daleko od lidských obydlí. Ženy a děti pro ni putovaly každý den s kanystry až do vzdálenosti deseti kilometrů. Nám se podařilo

vybudovat ve spolupráci s úřady chráněné vodní nádrže, díky kterým jsme v oblasti Barilee a Dhabab zajistili vodu 463 rodinám i jejich dobytku.“ vypráví Monika Šikulová, která projekt Adry v Etiopii koordinuje. Dodává, že místní obyvatelé také dostali školení, jak se o studny starat.

Projekt byl realizován v roce 2013 ve spolupráci s partnerskou organizací ADRA Etiopie. Finančně ho podpořilo také Ministerstvo zahraničí ČR.

Češi pomáhají získávat vodu také na Filipínách

I díky štědrosti českých dárců se může na ostrově Panai napít padesát tisíc lidí. Dvakrát týdně dostávají vodu z čističky, kterou koncem roku postavila ADRA na Filipínách poté, co je zasáhl tajfun Hayian. Vodu do vesnic vozí nákladní automobily s cisternou. „Každá rodina dostává minimálně dvakrát týdně dva kanystry vody. Pro mnoho z nich je to otázka přežití a jsou na naši pomoc doslova odkázáni. Nemají peníze na to, aby si vodu koupili, a pitná nikde není.“ vysvětluje vodní inženýr Samuel Jan Bayot, který má čističku na starost. Ekonomická situace tisíců rodin je stále velmi špatná. Kvůli zničeným lodím nevydělávají rybáři peníze a musí si hledat náhradní práci, které je málo.

Jak pomoci lidem, kteří trpí nedostatkem vody:

Sbírka pro Filipíny: přispět můžete na účet veřejné sbírky organizace ADRA **41594159/0300, variabilní symbol 395** nebo zašlete **SMS ve tvaru DMS ADRA na číslo 87777** (cena jedné DMS je 30 Kč, ADRA obdrží 28,50 Kč)

MALOMOCNÁ RUKA

Ex 4,6-8

kázání ze soboty 12. 4. 2014 – br. Csaba Čák

V úvodních pasážích knihy Exodus, odkud je i náš dnešní hlavní text kázání, je cítit stopy zápasu.

Podívat se něj můžeme ze dvou úhlů:

A) Mojžíš zápasí s Bohem, aby nemusel do Egypta.

B) Bůh zápasí s Mojžíšem (o Mojžíše), aby pak mohl bojovat s faraonem.

Mojžíšův životopis

Syn otce a matky z rodu Lévičů – narodil se jako dítě otroků. Měl zemřít – faraon nařídil hodit všechny chlapce do Nilu. Nestalo se, na žádost dcery faraona jej odkojí vlastní matka a on pak vyrůstá na dvoře panovníka. Dostává se mu královské výchovy. Čas plyne dál a Mojžíš se stane svědkem nespravedlnosti. Jakýsi egyptan mlátí hebrejského otroka. Mojžíš usmrtí útočníka a zahrabe jej do písku. Takže se z něj stává vrah. Rozkřikne se, co provedl, a tak utíká do pouště. Tam po desetiletí pase ovce... až se před ním najednou objeví ohnivý keř a v něm Hospodin s nepředstavitelným úkolem.

Nevím, s takovou minulostí, s podobným životopisem, bych se ani já necítil být povolán k tak výjimečnému úkolu. Přirozeně bych se bránil, podobně jak to dělá Mojžíš.

Taky jste už dostali do situace, kdy jste se stáli před úkolem nebo situací, která se zdála být nezvládnutelná?

Jak jste reagovali? Hurá, to je výborná šance ukázat svoje schopnosti... nebo jste spíše měli malé sebevědomí?

Mojžíš namítá: „*Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?*“ Ex 3,11

Druhá námitka: „*Neuvěří mi!*“ Ex 3,13

Hospodin ujišťuje slovy „*Já budu s tebou.*“

Třetí námitka: Ex 4,1 „*Neuvěří mi, že ses mi ukázal a neuposlechnou mě...*“

Bůh dává znamení: „*Hod' hůl na zem, chytni hada za ocas...*“

Mojžíš je zticha... pořád se mu v hlavě mísí strach, nedůvěra v sebe, otázky, nejistota, pochybnosti...

Copak člověku nestačí, když na něj promluví samotný Bůh? Toužíte po tom, aby na vás promluvil, podobně jako na Mojžíše? Pokud ano, co když vás osloví s podobným úkolem? Není pak lepší, když nemluví? I když se Mojžíš bojí, nerozumí, nevěří si, poslouchá Boží pokyny a udělá co se mu řekne.

Další znamení... „*Vlož si ruku za ňadra*“

V originálním textu to zní, vlož si ruku “do klína” zřejmě do chlupatého oděvu beduinů v poušti. Udělali byste to? Podivný příkaz. Vloží ruku pod plášť a je bílá jako sníh.

Pravděpodobně i bolí. Hrozná nemoc, to malomocenství. Kdo jí má, je vyvržen ze společnosti a v podstatě už žije jenom pro smrt.

Malomyslný Mojžíš se necítí na svěřený úkol. Pochybuje o tom, že by dokázal splnit to, k čemu je povolán. Doteď se však jeho nejistota pohybovala pouze v hlavě, v myšlenkách. Nyní je ale už i vidět. Má nemocnou ruku, čehokoliv se dotkne, tak to nakazí. Bůh mu s bolestivou názorností ukazuje, že sám se skutečně k ničemu nehodí. Ve své síle by vše jen zkazil. Dokonce ve své síle není člověk vhodný ani k tomu, aby žil. Vlastně jenom čeká na smrt.

Prof. Heller k této pasáži řekl: "Teprve až se člověk alespoň několika kroky vydal na cestu poslušnosti, odhalí Boží slovo jeho pravou podstatu. Teprve když jsi postaven před nějaký Boží úkol, pod Boží nárok, vyjde tvá nemohoucnost, tvé malomocenství najevo."

Další úkol zní: „*Dej ruku zpět za ňadra*“ Nebezpečný úkol. Co když se nakazí i tam, kde je zatím zdravý? Ještě nebezpečnější příkaz, než „chyt' hada“. Mojžíš sebere odvahu a udělá, co po něm Bůh chce. Najednou je ruka zdravá. Poselství je zdá se prosté: Bůh dává zdravé ruce těm, kteří jsou připraveni dát se s nimi do práce.

Někdy si myslíme, že potřebujeme lepší životní okolnosti, pevnější zdraví, silnější víru, abychom se mohli pustit do práce. Někdy si myslíme, že musíme být někdo, abychom mohli Bohu nebo druhým sloužit. Ono to však v tomto příběhu funguje opačně. Zdravé a silné ruce, obratný jazyk, věrohodnost dodává Bůh těm, kteří se odváží pustit do práce, uposlechnou Jeho volání a pustí se do práce. Se všemi nedokonalostmi, chybami a slabostmi. Najednou jim však ty slabé a nemocné ruce sílí, již neškodí a nekazí, ale rozdělují radost, dobré skutky a paže šíří zdraví, jsou silné a schopné.

Příběh Matky Terezy: Sestra má „divné nápady“

Jednoho říjnového dne 1946 přišly za kalkatským arcibiskupem řeholnice z místní High School, že v jejich komunitě má jedna spolusestra „divné nápady“. Arcibiskup si nechal onu sestru zavolat a její plány zamítl. Atmosféra na koleji byla od té chvíle prosycena nedůvěrou a osamocená Tereza pod psychickým tlakem nakonec onemocněla. Představená toho pohotově využila a přeložila ji z Kalkaty do jiného řeholního domu. Tím měl být ochráněn dobrý duch školy („divnými nápady“ mohla totiž ohrozit formaci děvčat) a zároveň mělo jít o potrestání „výstřední“ řeholnice. Taktický přesun se ale nelíbil zmíněnému arcibiskupovi. Vytušil, že tu jde o víc než o sentimentální touhy šestatřicetileté ženy. Její snaha opustit zajištěný domov kláštera a jít na ulici mezi chudé a malomocné je buď čiré bláznovství, nebo skutečná odpověď na Boží volání. Po dlouhém zkoumání nakonec napsal papeži Piu XII. a požádal o povolení, aby sestra Tereza mohla odejít z kongregace a začít řeholní život mimo klášter. Za dva měsíce přišel souhlas a Tereza pak jednoho rána opustila zdi kláštera. Najednou byla úplně sama, bez domova, bez peněz, bez práce. Nevěděla, kde bude ten den jíst a spát.

První cesta začínající misionářky vedla do nemocnice v Patmě na středním toku Gangy, kde prošla čtyřměsíčním zdravotnickým kurzem. V prvním nadšení chtěla

následovat chudé ve všem – i ve stravě, kterou tvořila jen osolená rýže. Zkušené sestry matky Dengelové, které kurz pořádaly, včas zasáhly a Terezu varovaly: „Zanedlouho dostanete tuberkulózu a umřete, takže už pro chudé nic neuděláte. Když tělo nemá dostatečnou výživu, nemůže pracovat.“ Tereza je naštěstí poslechlá.

Chatrč s nájemníky

Tereza se rozhodla, že svou službu chudým zahájí symbolicky o Vánocích. Vydala se do slumu v Motijhilu a jejím prvním domovem byla pronajatá chatrč i s tradičními nájemníky, jako byly krysy, hmyz a švábi. „Ta změna byla strašně tvrdá. Spala jsem, kde se dalo, na zemi, často v chatrčích, které byly samá myš,“ vzpomínala Matka Tereza. Už druhý den se ale z její chatrče ozývaly hlásky bengálské abecedy. To už našla prvních pět žáčků, pouličních dětí, kterým vyrývala písmenka abecedy hůlkou do hliněné podlahy. Za pár dní těch žáčků bylo čtyřicet a za několik let na tomto místě vyrostla škola pro 500 dětí. Záhy Tereza potkala i první otrěsné případy: v hromadě odpadků našla polomrtvou ženu ohlodanou od myši a mravenců, kterou tam pohodil její vlastní syn. To byl ale jen začátek nedohledného moře neskutečné bídy. Po několik měsíců byla na všechno sama. Na pokraji fyzických sil, bez prostředků, jen v bílém sárí a hrubých sandálech začínala své misijní dílo, než se objevila první spolusestra. „Naprosté osamění je hrozné. Takže fakt, že můžu mít někoho, kdo chce sdílet mé ideály, mě naplňoval radostí,“ přiznala Matka Tereza později.

Do roka měla pak už deset spolusester a požádala Vatikán o povolení založit novou kongregaci. O pár měsíců později, 7. října 1950, vznikly Misionářky lásky. Málokdo jí věřil, že to jde zvládnout.

Vrátím se zpět k Mojžíšovu příběhu.

Když Bůh povolává člověka, dobře ví, s kým má tu čest. Proto je zbytečné se ptát, kdo jsem já? Nezáleží na tom, kdo jsi člověče, ale na tom kdo je ON – JSEM, KTERÝ JSEM. Protože ON bude ve tvém úkolu s tebou!

Když Bůh povolává člověka, nabízí mu ochranu před nástrahami okolí. I kdyby se kolem tebe hole měnily v hady, neutíkej, nevzdávej se, popadni je za ocas a uvidíš, že tě nikdo a nic nemůže ohrozit, jelikož JSEM, KTERÝ JSEM je s tebou. Neuštkne tě a nezlomí žádný nepřítel, i kdyby byl hbitější, silnější a smrtelně nebezpečný.

Když Bůh povolává člověka, nabízí mu smysl a cíl jeho životního příběhu. Sám od sebe zmůžeš jenom náказu a hřích. Jako když se malomocný dotýká sebe a druhých, předává jim náказu a smrt. Když však najdeš odvahu a vydáš se na cestu s neznámým koncem, Bůh ti dá zdravé ruce, nohy, mysl, um a sílu konat dobro a šířit naději.

Taková naděje je zde i pro nás a naše málo-mocné ruce.

Bůh v knize Ex pracuje silnou rukou a ramenem vztaženým... Ex 6,6 nebo Ex 3,19

Boží sílu zpodobňuje Mojžíšova ruka. Jednou zápasí s faraonem, jindy žehná v boji. Ex 7,11-16

Amen